

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715209307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1715209307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom v Bratislave, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, korešpondenčná adresa: Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Krajská pobočka Bratislava, Oddelenie právne, Ružová dolina 10, 825 21 Bratislava, proti žalovanému: Ľ.Y. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. E. XX/XX, XXX XX G., o 229,97 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.03.2017 č.k. 17C/75/2016-50, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 229,97 eur, na IBAN žalobcu vedený v Štátnej pokladnici: SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, I.: XXXXXXXXXXXX, H.: XXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I) a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 415, § 420 ods.1,3 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) , § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (ďalej len „zákon č. 577/2004 Z.z.“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že z rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 3T 49/2012, zo dňa 11.06.2015, právoplatného dňa 11.06.2015, zistil, že dňa 15.09.2011 v poobedňajších hodinách v Pezinku na H. W. Č. XX v rodinnom dome, žalovaný fyzicky napadol L. G. (poškodená) a spôsobil jej ublíženie na zdraví. Uvedeným rozhodnutím bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov, bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním, skúšobná doba v trvaní 5 rokov. Rovnako bola žalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej a podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občiansko - súdne konanie. Mal tak za preukázané, že zranenia poškodenej súviseli s útokom žalovaného a je úplne vylúčené, aby zranenia rôzneho charakteru mohli byť výsledkom pádu zo schodov, ako sa to účelovo snažil vysvetliť žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu. Rozsah viazanosti súdu rozhodnutím v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, neznamená vždy len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatel'a, ale i záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a vzniku určitej ujmy,

ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorých odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. ublíženie na zdraví), ako aj záver o existencii v príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a zmienenou ujmom. Dal do pozornosti, že súd v občianskoprávnom konaní nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť výroku trestného rozhodnutia, ani procesný postup predchádzajúci príslušnému rozhodnutiu. Majúc za to, že v trestnom konaní boli preukázané všetky predpoklady vzniku škody, t.z. žalovaný bol definovaný ako ten, kto škodu spôsobil (škodca), škodu spôsobil úmyselným trestným činom (jeho konanie bolo súdom vyhodnotené ako zločin ublíženia na zdraví), bola ustálená škoda a jej výška (229,97 eur) a bola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody, posúdil nárok žalobcu ako v celom rozsahu dôvodný.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., nakoľko si však žalobca ako úspešná strana sporu nárok na náhradu trov konania neuplatnil, žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nevychádza zo skutkového prešetrenia veci samej, nakoľko nebol vo veci vypočutý. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Mal za to, že výpoveďou poškodenej ako aj výpoveďou svedka I. G., bolo v trestnom konaní preukázané, že poškodenej zranenia nespôsobil, ale boli spôsobené pádom zo schodov bez jeho prítomnosti. Pričom na základe samotných tvrdení poškodenej bol niekoľkokrát oslobodený z pôvodného trestného skutku. Po niekoľkoročnom konaní bol rozsudkom oslobodený z pôvodného trestného činu s tým, že následne priznal fyzický kontakt s poškodenou. Nikdy sa však týmto priznaním fyzického kontaktu s poškodenou nepriznal k fyzickému kontaktu, ktorý by spôsobil uvedené zranenia poškodenej. Žiadal preto vo veci vypočuť priamo poškodenú L. G.. Uviedol, že ku škode na zdraví poškodenej nedošlo jeho zavinením, nakoľko poškodená nebola nikdy na zdravotnom vyšetrení v spojení s tým, že by jej akokoľvek fyzicky ublížil. Pokiaľ ide o deň 15.09.2001 toto ošetrenie poškodenej nebolo v súvislosti s odsudzujúcim rozsudkom, ale v spojení s tým, že poškodená spadla vo svojom rodinnom dome zo schodov bez jeho účasti. V danom čase sa v rodinnom dome nezdržoval, čo bolo potvrdené aj výpoveďou poškodenej aj svedkyne L. G.. Namietal aj konštatovanie súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, že sa na pojednávanie vytyčené na deň 22.03.2017 nedostavil. Uviedol, že predvolanie na adresu trvalého bydliska neobdržal. Poukázal na to, že jeho trvalé bydlisko nie je K., H. XX, preto nemal súd prvej inštancie uskutočniť pojednávanie v jeho neprítomnosti, ale mal mu predvolanie riadne doručiť na adresu jeho trvalého bydliska. Na pojednávaní nebol riadne vypočutý a vypočutá nebola ani poškodená, nebolo mu umožnené sa vo veci vyjadriť. Vzhľadom k uvedenému žiadal, aby bolo vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom by bola vypočutá aj poškodená. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

5. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.10.2017 a uviedol, že argumentácia žalovaného je irelevantná, nakoľko smeruje ku skutočnostiam, ktoré už boli prejednané v trestnom konaní, ktoré je právoplatne skončené. Z výsledku trestného konania vyplýva, že sa žalovaný dopustil zavineného protiprávneho konania, ktorým spôsobil špecifikované poškodenie zdravia poškodenej, poisťovky žalobcu, ktoré si vyžadovalo potrebu poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Tieto náklady v konaní preukázal. Preto odvolacia argumentácia žalovaného týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. nesprávnych skutkových zistení súdom prvej inštancie, je nedôvodná a nesprávna. Vo vzťahu k námietkam žalovaného o nesprávnom doručovaní písomností súdom, a to najmä predvolania na pojednávanie nariadené na deň 22.03.2017 o 10.00 hod. uviedol, že toto bolo doručované správne. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je podané dôvodne.

7. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie doručoval žalovanému zásielku obsahujúcu predvolanie na pojednávanie na deň 22.03.2017 o 10.00 hod. na adresu H. XXXX/XX, XXX XX K.. Zásielka sa súdu prvej inštancie vrátila dňa 09.02.2017 s oznámením „zásielka neprevzatá v odbernej

lehote“. Súd prvej inštancie následne dňa 22.03.2017 vykonal vo veci pojednávanie, pričom s poukazom na ust. §180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného (čl.48). Na predmetnom pojednávaní súd prvej inštancie umožnil žalobcovi vyjadriť sa k návrhu, vykonal dokazovanie, vyhlásil dokazovanie za skončené a následne vyhlásil vo veci rozsudok.

8. Z odvolania žalovaného vyplýva naplnenia odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 písm. b) C.s.p.(súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu je teda dané v prípade, že strane sporu bolo znemožnené realizovať jej procesné práva v takej intenzite, ktorá založí záver, že konanie je nespravodlivé a zo strany konajúceho došlo k výraznému zasiahnutiu a k poškodeniu práv strany sporu. Odvolací súd zdôrazňuje, že právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

10. Podľa § 106 ods. 3 C.s.p., ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

11. Podľa § 177 ods. 1 C.s.p., súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

12. Podľa § 178 ods. 2 C.s.p., predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

13. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súdu zistil, že súd prvej inštancie vykonal dňa 16.12.2015 (čl. 13) a dňa 04.04.2016 (čl. 22) lustráciu žalovaného v Registri obyvateľov, na základe ktorej zistil, že žalovaný má od 30.06.2014 prihlásený trvalý pobyt na adrese E. XX/XX, G.. Súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 22.03.2017 o 10.00 hod.. Predvolanie na pojednávanie doručoval žalovanému na adresu H. XXXX/XX, K. (čl. 45). Zásielka sa súdu prvej inštancie vrátila dňa 12.01.2017 s poznámkou „ zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Nakoľko v danom čase mal žalovaný trvalý pobyt nahlásený na adrese E. XX G., mal súd prvej inštancie predvolanie na pojednávanie doručovať na adresu trvalého pobytu žalovaného evidovanú v registri obyvateľov, a to na adresu E. XX/XX, G.. Možno tak konštatovať, že žalovanému nebolo riadne a v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 C.s.p. doručované predvolanie na pojednávanie a žalovaný nemal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané ani podľa ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. (písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie), nakoľko súd prvej inštancie predvolanie nedoručoval na adresu trvalého pobytu žalovaného evidovanú v Registri obyvateľov. Za daného stavu súd prvej inštancie nepostupoval správne a v súlade s ustanovením § 180 C.s.p., keď dňa 22.03.2017 pojednával a rozhodol vo veci v neprítomnosti žalovaného. Možno tak konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Medzi právo na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd patrí, aby vec bola prejednaná v prítomnosti strany sporu. Pochybenie súdu prvej inštancie prejednať vec riadne na

verejnóm pojednávaní za prítomnosti žalovaného nie je možné napraviť v odvolacom konaní z dôvodu zákonného obmedzenia predkladať novoty v odvolacom konaní.

14. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). Úlohou súdu prvej inštancie bude nariadiť vo veci pojednávanie, na ktoré riadne predvolá strany sporu a jeho ďalší postup bude závisieť od ich procesnej aktivity a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

15. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).